



AİLE BÜLTENİ

ŞUBAT 2024



Sevgili Velilerimiz,

Hepimizin ortak isteği, çocuklarımızı kendi kendine yetebilen, sorumluluk sahibi, özgüveni yüksek, öz disiplinli insanlar olarak görebilmektir. Ancak ebeveynler genelde "çocuğumun dersleri çok yoğun, bir de evde ona nasıl iş vereyim" ya da "verilen işi nasıl olsa yapmıyor boşuna canımız sıkılmasın, tatsızlık çıkmasın" diyerek sorumluluk vermede tereddüt yaşarlar. Ya da bu sorumluluğu vermek için süreklilik gösteren bir çaba içerisine girmezler.

Çocuklar sorumluluk duygusuna sahip bireyler olarak dünyaya gelmezler. Sorumluluğu, işbirliğini, başkalarına saygılı olmayı yaşayarak öğrenirler. Bu nedenle annelik ve babalık duygularının getirdiği korumacı özelliğimizi zor olsa da geri plana atmalı, **sorumluluk duygularının gelişmesi için onlara tutarlı ve kararlı davranmalıyız.**



ÇOCUĞA SORUMLULUK BİLİNCİ NASIL KAZANDIRILIR?



*Çocuğunuza yapısı ve becerilerine uygun olabilecek bazı işler vermeye başlayın. Çeşitli işlerde yardımcı olmanın keyfini yaşamak çocuk için sorumluluğun ilk adımlarıdır.

*Çocuğunuza model olun. Çünkü ona sorumluluk kazandırmak isterken, sizin sorumluluklarınızı yerine getirmemeniz onu olumsuz etkileyecektir. Çocuklar oldukça dikkatli gözlemcidirler; anne babalarının söyledikleriyle değil, onların davranışlarını gözlemleyerek öğrenirler. Çocuğunun odasının dağınıklığından yakınan bir babaya çocuğun cevabı "Ama baba sen de giysilerini yatağın üstüne bırakıyorsun, hep annem kaldırıyor." olmamalıdır.

*Sorumluluk alanlarını basamaklara ayırmanız işi kolaylaştıracaktır. Odanı toplamalısın şeklinde genel bir yaklaşım yerine önce oyuncaklarını sepete koymalısın, sonra kirlilerini toplamalısın gibi.

*"Hayır"ı bir cevap olarak almak istemiyorsanız, "evet" veya "hayır" ile cevaplanabilecek sorular sormayın. Seçenek sunmak gücü paylaşmanın bir yoludur. "Bunu yapmak için beş dakika mı on dakika mı istersin?" gibi.

*Çocuğunuzun yaşadığı olumsuz deneyimlerin, öğrenmenin en önemli şartı olduğunu unutmayın. Çocuğunuzun yaptığı yanlış seçimlerin, hayatını tehlikeye atmadıkça, sonuçlarını yaşamasına izin verin ki onlardan bazı dersler çıkarma fırsatı bulabilsin.

*Çocuğunuzun yanlış davranışını düzeltirken doğru yaptığı şeyleri de görmeye çalışın. Örneğin odası çok dağınıksa ve sadece yatağını toplamışsa "yatağını topladığına çok sevindim. Şimdi senden istediğim şey masanı temizlemen" şeklinde isteğinizi ifade edin.



*Çocuğunuz için kararlar vermek yerine, kendi başına düşünmesine ve sorununu çözmesine imkân tanımak önemlidir. Sadece gerektiğinde müdahale edilmelidir. Çocuğunuza yardım etmek isterken, onun sorumluluğunun gelişmesini engelleyebileceğinizi unutmayın. Eğer işin nasıl yapılabileceğini bilmiyorsa ona işin nasıl yapılacağını gösterin. Ama siz, O'nun adına o işi yapmayın ve yapılması gereken işlerde mükemmeli beklemeyin. Örneğin, yatağını toplamışsa toplamıştır, motivasyonu

hak etmiştir; çok güzel toplayamadığının altını çizmeyin.

*Sorumluluk, çocuğun kendisine ait bir çantayı taşıırken, anne babanın çantanın bir sapından tutmaya devam etmemesi, onu tamamen bırakmasına benzetilebilir. Sorumluluğu tamamen çocuğa bırakabilmek çantaya hiç dokunmamak anlamına gelir. Anne babanın çantanın sapını tam olarak bırakmasıyla çocuk sorumluluğu hemen üstlenmeyecek ve belki de çanta bir süre yerde kalacaktır. Ancak bu aşamada kararlılıktan vazgeçilmemelidir.

*Eğer çocuğunuz yapması gereken bir işi zamanında yapmayı unutuyorsa veya erteliyorsa ve sonra da iş işten geçtiğinde üzülyorsa empati ile onu dinleyin ama durumu onun için düzeltmeye çalışmayın. Çocukların çoğu, onlara neyin olabileceğinin söylenmesi yerine, sadece sonuçları yaşadıklarında ders alır.



ŞENEL ÇAMDEVİREN
REHBER ÖĞRETMEN





SORUMLULUK



SORUMLULUK SAHİBİ ÇİFTÇİ

Yıllar önce bir çiftçi, fırtınası bol olan bir tepede bir çiftlik satın almıştı. Yerleştikten sonra ilk işi bir yardımcı aramak oldu. Ama ne yakındaki köylerden ne de uzaktakilerden kimse onun çiftliğinde çalışmak istemiyordu. Müracaatçıların hepsi çiftliğin yerini görünce çalışmaktan vazgeçiyor, "burası fırtınalıdır, siz de vazgeçseniz iyi olur" diyorlardı.



Nihayet çelimsiz, orta yaşı geçkince bir adam işi kabul etti. Adamın haline bakıp "çiftlik işlerinden anlar mısınız?" diye sormadan edemedi çiftlik sahibi. "Sayılır" dedi adam. "**Fırtına çıktığında uyuyabilirim**". Çiftçi bu ilgisiz sözü biraz düşündü, sonra boş verip çaresizce adamı işe aldı.

Haftalar geçti ve adamın çiftlik işlerini düzenli olarak yürüttüğünü görünce içi rahatladı. Ta ki o fırtınaya kadar:



Gece yarısı fırtınanın o müthiş uğultusuyla uyandı. Öyle ki bina çatırdıyordu. Yatağından fırladı, adamın odasına koştu. "Kalk, kalk! Fırtına çıktı.

Her şeyi uçurmadan yapabileceklerimizi yapalım." Adam yatağından bile doğrulmadan mırıldandı: "Boş verin efendim, gidin yatın. İşe girerken ben size fırtına çıktığında uyuyabilirim demiştim ya." Çiftçi adamın rahatlığına çıldırmıştı. Ertesi sabah ilk işi onu kovmak olacaktı, ama şimdi fırtınaya bir çare bulmak gerekiyordu.



Dışarı çıktı, saman balyalarına koştu. A-aa! Saman balyaları birleştirilmiş, üzeri muşamba ile örtülmüş ve sıkıca bağlanmıştı. Ahıra koştu. İneklerin tamamı bahçeden ahıra sokulmuş, ahırın kapısı desteklenmişti. Tekrar evine yöneldi. Evin kepenklerinin tamamı kapatılmıştı. Çiftçi rahatlamış bir halde odasına döndü, yatağına yattı. Fırtına uğuldamaya devam ediyordu. Gülümsedi ve gözlerini kapatırken mırıldandı: "Fırtına çıktığında uyuyabilirim."



HAZIRLAYAN: ŞENEL ÇAMDEVİREN
21 HAZİRAN İLKOKULU
REHBER ÖĞRETMENİ

